

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/48/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612205402
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612205402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľa - H. L., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Q. A. XXX, proti odporcovi - 1/ mal. F. V., nar. XX. X. XXXX, bytom I. X., I. H. XX/XX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, proti odporkyni - 2/ M. C., nar. XX. X. XXXX, bytom I. X., I. H. XX/XX, o zapretie otcovstva, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/79/2012-26 zo dňa 12.7.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zapretia otcovstva voči maloletému F. (odporca v I. rade) nar. XX.X.XXXX. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletému odporcovi v 1/ rade bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred Matričným úradom v Liptovskom Mikuláši dňa 26.2.2004 v súlade s ustanovením § 91 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine. Zákon dáva možnosť mužovi, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov zaprieť svoje otcovstvo, avšak len do 3 rokov odo dňa jeho určenia a len ak je vylúčené, žeby mohol byť otcom dieťaťa. Okresný súd skonštatoval, že navrhovateľ nespĺňa ani prvú z týchto dvoch kumulatívnych podmienok, pretože návrh na zapretie otcovstva pred súdom nepodal do 3 rokov odo dňa určenia otcovstva. Otcovstvo voči maloletému F. preukázateľne bolo určené 26.2.2004 súhlasným vyhlásením rodičov, preto lehota na jeho zapretie skončila 26.2.2007. Návrh navrhovateľ podal 31.5.2012, teda o viac ako 5 rokov neskôr. Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých navrhovateľom ani genetickou skúškou, nakoľko vykonanie týchto dôkazov považoval za nadbytočné, vzhľadom na nedodržanie zákonnej lehoty navrhovateľom na podanie návrhu na zapretie otcovstva.

O náhrade trov konania rozhodoval okresný súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcom právo na ich náhradu nepriznal. Konštatoval síce úspech odporcov v konaní, avšak títo úspešní účastníci nepodalí návrh na prisúdenie náhrady trov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa v ňom (i v doplnenom podaní k odvolaniu) zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolateľ nesúhlasil s rozsudkom. Uviedol, že v rozhodnutí sa jedná o podvod a lož, ktorá je vykonštruovaná proti jeho osobe. Konštatoval nedôvodnosť rozhodnutia, odvoláva sa na procesné

chyby a nezákonné vyriešenie prípadu. Tvrdí, že F. V. nie je jeho dieťa a nech si preňho určí V. správneho otca dieťaťa. Poukazoval na to, že je dôchodca a nebude vychovávať cudzie dieťa.

Kolízny opatrovník maloletého odporcu v 1/ rade v písomnom vyjadrení navrhoval potvrdenie rozsudku, nakoľko otec maloletého dieťaťa dobrovoľne uznal otcovstvo a nedodrжал zákonnú lehotu na podanie návrhu na zapretie otcovstva.

Odporkyňa v 2/ rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu vyjadrila súhlas s rozsudkom prvostupňového súdu, navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil pre vecnú správnosť, rozsudok bol vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd v prejednávanej veci riadne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver.

Je preukázané, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletému odporcovi v 1/ rade bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred Matričným úradom v Liptovskom Mikuláši dňa 26.2.2004 podľa § 91 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine.

Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do 3 rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, žeby mohol byť otcom dieťaťa, táto lehota sa neskončí pred uplynutím 3 rokov od narodenia dieťaťa.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otcovstvo k maloletému dieťaťu bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov dňa 26.2.2004, návrh na zapretie otcovstva k dieťaťu navrhovateľ mohol podať v lehote do 3 rokov od dňa určenia otcovstva t.j. do 26.2.2007 a bolo jednoznačne preukázané, že takýto návrh podal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Ide pritom o lehotu prekluzívnu, čo znamená zánik nároku dotknutej osoby v dôsledku neuplatnenia práva, preto ani súd nemôže uplatnený nárok podrobiť vecnému prieskumu. Vzhľadom na túto skutočnosť bol správny postup okresného súdu, pokiaľ nevykonal navrhovateľom navrhované dokazovanie vypočutím svedkov, prípadne genetickou skúškou, keďže vykonanie týchto dôkazov by bolo opodstatnené iba v tom prípade, ak by navrhovateľ podal návrh na zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu v zákonom stanovenej lehote.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemohol a rozsudok okresného súdu pre vecnú správnosť potvrdil.

Rozhodovanie okresného súdu v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania má oporu v aplikovaných ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ v odvolacom konaní ohľadne svojho odvolania úspech nemal, bolo by preto jeho povinnosťou nahradiť úspešným procesným stranám (odporcom) trovy odvolacieho konania. Odporcovia - úspešní účastníci v odvolacom konaní tieto trovy si neuplatnili a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby im bolo vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy. Z týchto dôvodov odvolací súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .